

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 11-dikén, 1852.

Burkus Ország.

A' Berliner politische Wochenblatt a' következő zikkelyt közli: A' német szabad újságok a' Burkus nemzetet eképpen akarták a' közelebbi napokban önn magokkal és egyszersmind másokkal, hogy mind amazok tanúlnának, megesmertetni. — A' Burkus Nemzet, így szólnak az említett szabad újságok, a' maga kormányszéke-szabadságot nyomó Systemáját, fanaticus buzgósággal oltalmazza és segíti elő, — és képes a' Német nemzet reményességét, a' Délen emelkedő szabadságot, durva lábaival le tapodni. Fájdalom! olly alacsony áll meg a' burkus nemzet, hogy az, magának a' következő goromba módon való tsalattatását megszenvedi: kenyérünk elég lévén, mi a' könyvnyomtatás szabadságáról, a' Nemzeti-képviselőtről 's általjában a' népinstitutiójáról, tudni sem akarunk, hogy ismét egy szabad német hazát állítsunk fel, az eszünk ágában sem forog. Így beszél a' burkus Nemzet, — és hogy annak nem egy szájjal szívvel tett ezen nyilatkozatása olyan, melly Német országot lealatsónítja, és a' melly Nemzetünk szerentétlenségét és romlását elebb utóbb maga után fogja vonni... E' mellett még kevélységgel is megbüntette az Ur Isten a' Burkus Nemzetet, — mert bár melly

tsekély lábón álljanak is azon boldog alatt-valók a' politikában: ök mindazáltal ezt soha semmimódon meg nem engedik. Mert a' burkusnak a' mint öle mondják, minden más nemzetek felett ki kell tetszeni, — sőt azon szemtelenségre is vetemedik, mellynél fogva nem iszonyodik azt állítani, hogy az ő politikai állapota jobb, mint öszve véve az egész constitutionalis Német Országé, 's a' t. Ezekre a' fenn nevezett Ujság szerkesztetője Professor Jarcke ezt jegyzi meg: Mind ezen panaszok és vádak, azonkívül, hogy tréfások és mulattatók; azért is igen nevezetesek, hogy egyszersmind tanítanak. — Fertelmes motskokkal illetetik a' burkus Nemzet, azért hogy ő megalégszik, nem tsak, hanem bizonyos tekintetben még kevélykedik a' maga jelen állapotjával és azon polgári alkotmánnyal, melly alatt az magát boldognak érzi. Ezzel a' Professor Jarcke vélekedése szerint, nyilván valová lesz a' mai idő politikai zürzavarokkal telyes Systemájának titka, valamint az a' különbség is, melly van a' revolutionalis érzések és azon visszaélés 's rossz állapot felől való testi vádak és panaszok között, mellyeknek itt minden időben helyek volt. Az utóbb említettek, ha tsak ugyan megvagynak, az által lehet elhárítani, hogy a' panaszok tárgya és az igazságos vá-

P o r t u g a l l i a.

duk oka semmivé tétetik, — mikor aztán előbbeni állapotjában minden vissza áll. — A' revolutionalis-érzés ellenben úgy nézi a' bizodalatlanságot, az elégedetlenséget, minden tekintet és Felsőség ellen való atsarkodást, és végre minden meglévő dolgoknak szüntelen való változását, a' társaság rendje utóbbi felforgatásából származott dolgoknak mindég újabb újabb felbontását; mint természeti és eredet szerént való állapotját a' társaságnak, 's következés képpen utálattal tekint azon nemzetekre, mellyek a' valóság mellett állhatatosok lévén, az ő állapotjokat, mellyel tökéletesen megelégesznek, változtatások által nem kotzkáztatják. Szent kötelessége, minden kormányszélnak, a' mennyiben t. i. azt az emberi erő megengedi, a' testi nehézségeken segíteni, — de helyt adni a' zabolátlanság lelkének, vagy tsak egy pillantatig is elhinni azt, hogy az a' lélek a' könnyen engedés által üzettetik el, egy lépés a' bizonynal elkövetkező veszedelemre és végromlásra. Magok azon institutiók is, mellyek a' rendszerető és tsendes időszakaszokban, a' legártatlanabbak valának, egy olyan időben, mint mi élünk, mikor a' gonosz szándéka' leg-egyszerűbb megfogások zavarjával együtt van, olyanok mint meg annyi éles kések a' gyermekek és dühös bolondok kezeiben. Helyesek e' a' burkus nemzet ellen tett vádak, és megengedhetők e'? A' burkus nemzet ellen tett vádakát és Jaroke Urnak, mentésképpen azok ellen felhozott erősségeit, 's a' mai idő lelkéről való vélekedése helyes vagy helytelen voltát, azok ítéljék meg, kik a' Burkus Ország politikáját esmerik, és azt egy szabad gondolkozású Kormány-szék politikájával, melly előttök hasonlóképpen jól esmeretes igazán öszve tudják hasonlítani. —

Egy Anglus, Madeirából Londonba April. 10-kén így ír: Környülállásaink, mellyek között néhány napok óta vagyunk, nyilván arra mutatnak, hogy Szigetünk a' Dóm Miguel kezében soká nem fog maradni. Az örök ugyan is a' Loo nevű várból Mártz. 30-kán, Napnyúgoton Anglus zászlóval három hadi hajókat vettek észre. Hogy ezen hajók nekünk ellenségünk, onnan lettünk felőle bizonyosok, hogy azok hirtelen megfordulván a' II-dik Donna Mária zászlóit ütötték ki, és úgy menének el tenger öblünk előtt. Ez a' dolog a' várost és az örzősereget egy kis zavarodásba hozta, mert úgy vélekedett, hogy ezt rövid időn bizonyosan az egész Flotta fogja követni. Más nap, az említett hajók közzül egy, melly — a' mint későbbben világosságra jött, — az Admiral Satorius kormánya alatt lévő Donna Mária volt, az itt álló Briton nevű Anglus hajóhoz jön, 's a' Kormányosunkhoz, egy halász hajón hivatalos levelet küld. Ezen levél foglatja mi volt, nem tudjuk, de hogy a' reá adott felelet Admiral Sartoriusnak nem tetszett, onnan hozzuk ki, hogy az óta mintha ostrom alatt volnánk mindég keményen be vagyunk zárva. Azonban a' fenn említett három hajóknak ketteje April. 4-kére viradóra el tűnik, de a' melly két nap múlva, Porto-Santo szigetét meg vévén, ostromló helyére ismét visszatért. April. 4-kén, melly Donna Máriának születése napja volt, a' Sartorius hajója az öhölhöz közelbb jön, egy királyi salvét lö, azzal vitorlát mind fel kötven, azon egynéhány hajóknak, mellyek napnyúgoton láttattak, utánok indul, és más nap reggel négy olyan amerikai hajókkal tért

viszsa, mellyeknek a' kikötőbe való menetel az előtt megtagadtatott. Az itt lévő amerikai Consul három ízben ment a' Sátorius hajójához és ugyan annyiszor kért attól az amerikai hajók kiszállítására engedelmet, — de kérése megtagadtatott, mert erősen feltette magában, hogy a' szigetet kemény zár alatt tartja és instructiojának tökéletesen eleget tesz. Ezen négy hajók Newyorkból valók. A' Kormányos engedelméből Sátorius azon személyek is kérték, kikhez az említett négy hajók terhe volt utasítva, de ez (Sátorius) semmi okot meg nem halgatott. A' levelek a' szigetbe elküldődtek, magok pedig a' hajók Gibráltár felé utasítottak. Azt az éjtszakát kivéven, mellyen a' három angol hajó ide érkezett, és a' mikor egy néhány ahlakok beveretettek, a' városban meglehetősen tsendesség uralkodik. A' Kormányos előre jó rendeléseket tévén, nagy bizodalmat mutat, bátor a' körülte levők azt állítják, hogy sokszor nagy nyughatatlanságokkal küszködik. Az ostromló hajókra már sok személyek, azok között 8 katonai tisztet szállottak által. Általában a' katonaságról senki sem hiszi, hogy a' Dom Pedro meglátására, Dom Miguelt tüstént oda ne hagyná Admiral Sátorius eleinte azt mondotta, hogy ő a' Madeira megtámadására rendelt sereget Aprilis végéig nem várja, — ez előtt két nappal pedig kinyilatkoztató, hogy az minden órában megérkezhetik. Mint a' Kormányos ő is bízik és azt állítja, hogy a' seregek, megérkezések után 24 óránál előbb Úraik lesznek a' szigetnek. — A' Stág nevű Anglus Fregatta, melly a' Briton felváltása végett ez előtt kevéssel érkezett ide, — azt mondják — Parantsolatot kapott, hogy az ostromot a' legszorosabban tegye. Minden rendű és mindenik félhez

tartozó ember nagy kívánsággal várja sorsának minél előbb leendő eldülését, mivel ez a' bizonytalan állapot igen szomorú és veszedelmes. A' várost örző sereg száma a' polgári katonaságon kívül 1100 emberből áll — Santa Cruzban ugyan annyi; Cama de Lobasban pedig 600-al több vígyáz — minden katonai állások megerősítették és mindenfelé batteriák vagynak felállítva. Azt mondják, hogy a' Dom Pedro Expeditiója Caniconál fog kiszállani, mivel így eleje vétetik annak, hogy nagy hadi erők közvetlen öszve ne jöjjenek. Az innen elinduló hajók, mind dugva vagynak útasokkal, kik a' bekövetkező tsata elkerülése végett, utaznak el.

Liszbónából April. 11-kén: Madeira-ból, az oda való kormányos Generál Alvarónak hivatalos és a' közönségnek magános leveleivel egy hajó tegnap érkezék hozzánk. Minthogy a' privát levelek között ha azok nevezetesen politikai dologról szóllottak sok elfogatott; a' sziget jelen állapotjáról igen kevés bizonyost tudunk. A' Kormányos jelenti: hogy a' Terceira és Madeira lakosai egymással titkos egybeköttetésben vagynak, és hogy a' part különböző helyein alattomban fegyvert nagy számmal raktak ki. Portóból jelentik: hogy egy hajó, a' Dom Pedro serege között, Dom Miguelnak egy hadi hajóját üzőbe vette, és ez a' Galicieni kikötőkben keresett magának menedék helyet. — Az említett sok féle beszédekből ennyi kijön, 1-ör hogy Madeira-ban a' Dom Miguel uralkodása nem nagyon erős lábon áll. 2-ör hogy a' Dom Pedro Expeditiója hadi munkálkodásához nem sok idő mulva hozzá kezdvén, azzal a' Donna Mária már régen függőben lévő dolga, vége felé sebes lépésekkel közelít.

Spanyol Ország.

Madridból, April. 14-kén egy levél így ír: Gróf Alcudia, a' Spanyol Király első Ministere az Anglus Követnek kijelenté: „hogy Spanyol Országának, valami új dynastiát állítani fel Portugalliában éppen nem tzelja, ha szinte az, a' Dom Miguel Uralkodását megismeri is, az alatt a' reménység alatt, hogy ez a' régi törvények és az Ország szokásai szerént fog uralkodni, — Spanyol ország, tsak egy olyan különös rendülést akart eltávoztatni, melly az erőszak és revolutió által, könnyen nagy változást vonhatna Castiliában maga után. Ha Európa, a' nagy Hatalmaságok által azt kívánná, hogy törvényes jusszerént a' Bragançai Hrg Dom Pedro üljön a' VI-ik János thronusára: Ó Felsége a' Spanyol Király, minden lehető módot elkövetne, hogy az Európai Candidatusok thronusra való lépését engesztelő eszközök által bátorságba helyeztesse, sőt az új thronust is örömmel elfogadná, ha szinte az ez olyan Chartával vétetnék is körül, melly a' felsziget lakosai nyughatatlan részének szemeit könnyen felnyithatná. Ezek által Ó Felsége új bizonyosságát adja annak, melly hajlandó Ó az egyetértés és azon jó indulatban való megmaradásra, mellyet ő nyilván valóvá tenni semmi időben el nem mülasztott. Ha pedig valaki, valami kissebb nagyobb mértékben hihetőnek látszó szín alatt, a' felszigeten egy veszélyt okozó Vulcanus tüzét akarná felfujni: lehetetlen volna a' Spanyol Cabinétnek egy ilyen ütközetet tovább öszvedugott kézzel nézni, a' nélkül, hogy a' maga gyávaságának és érzékellenségének tsalhatatlan bizonyosságát az egész világ előtt nyilván valóvá ne tenné. Ha Spanyol Ország meglátná, hogy egy olyan ex-

peditio közelgetne a' Portugalliai partokhoz, mellyet Párisban a' Lafayette Biztossága gyámolít, és a' mellynek Bataillonjai a' minden népek pokolbeli választottjaiból állanak (elite infernale, de tous les peuples); a' Spanyol Cabinét, a' maga határszéleit katonaság nélkül semmiképpen nem hagyhatná és nem bizhatná a' vaksorsra egy olyan Hrggel való háború eldülését, ki neki ez időszerént szövetséges társa, a' nélkül, hogy a' köz rend feltartására szükséges rendelkezéseket ne szabjon. Ha Egrópa a' Londoni Conferentziában, vagy másutt, a' portugalliai dolgokkal foglalatoskodnék és Anglia a' Dom Pedro kívánságait meghatározná, előre ígéretet teszen Spanyol Ország, hogy az magát mind annak alá adja, a' mi a' Portugalliai dynastiáról végeztetik, a' végre, hogy egy olyan közönséges mozgásnak elejét vegye, melly mindenik Kormányzéseknek egy formán ártalmas lehet. — Ez a' felelet, úgy látszik, hogy az Anglus Követ fejébe nagyszegett ütött, ugymint, a' ki Londonba nagy hirtelenséggel Courirt küldött, hogy udvarát a' Spanyol Kabinét vélekedéséről tudósítsa. Egyéberánt ezen hivatalos felelethöl kitetszik: hogy Spanyol Ország, Dom Miguel mellett fegyvert nem fog, és hogy tsak azért tartja seregeit a' portugalliai határ széleken, hogy a' Bragançai Hrg tsatájára vigyázzon, és magát annak kimenceteléséhez alkalmaztassa. Nagy kívánsággal várjuk az Anglus és Frantzia Udvaroknak ezen fontos diplomatikai nyilatkoztatásra adandó feleletjeiket. — Gróf Alcudiának ezen elő adását a' Quotidienne is tsak nem a' leirt szavakkal közli.

Madridból April. 18-kán: Hogy a' Valenciában lévő frantzia Consul ellen némellyek öszve esküdtek, és azt meg-

akarták volna ölni; nem bizonyos, de annyi igaz, hogy az ott tartózkodó számos frantzia kivándorlottak, a frantzia Consul, mint La jós Filepnek tisztjét, egy általjában nem szeretik. — A Király egy parantsolatja által, a Cadixi kikötőben való kiszállás szabadságát megtiltotta, melly tilalom a jövő September 18-kán fog munkában vetetni. Ezen parantsolat által a Sevillai kereskedés már csak eddig is sokkal elevenebb, — sok gazdag kereskedők akarják ott letelepedni, mivel Sevillának a Guadalquivir partján lévő fekvése, a San Lucar Cadix Gibráltár és a két tengerek partján fekvő minden piatzokkal való egybekötését igen könnyvé teszi. A Rórmányszék a Madridihoz hasonló Börsét akar Sevillában felállítani. — Ugy látszik, hogy Spanyol Országban a könyörgést tartják a Cholera ellen leghatalmasabb mentőeszköznek, — mert a nélkül, hogy a Cordonokon kívül egyéb rendszerűkről csak álmodnának is, minél közelebb jön a nyavalya, annál inkább szaporodnak a közönséges könyörgésekről szóló parantsolatok.

Korona Hrg Dom Sebastian de Bragançe y Bourbonnak, Mária Amalia nevű Nápolyi Hertzeg Asszonnyal való öszvekelése rövid napok alatt meg fog történni.

N a g y B r i t a n n i a.

A Cholera April. 24-kén Dublinban nagy dühösséggel kezdte uralkodni. A bejelentett holtak száma az nap 50, a be nem jelentetteké pedig még annyi vagy nagyobb is volt. Rendetlenségek ott is történtek. A nép az ispotályokba betegeket vivő embereket közzül sokakat meg támadott, a betegek vivésére készült eszközöket öszvetörte és

megégette, egész gyözedelmi pompával szabadítván azokból ki a betegeket.

A Parlament elébe terjesztett hivatalos tudósítás szerint, az egyesült Királyság hadi népének száma Jan. 1-én napján 1832-ik esztendőben 122,299 emberre tetetett.

Dr Baró Hourteloup, ki a közelebbi idfolyt napokat a Cholera vizsgálása okáért Parisban töltte, és onnan Londonba ismét vissza tért, azt állítja; hogy azon módok közzül, mellyekkel a Cholera eddig gyógyították, egyik sem előbb való a másiknál; és hogy ha valamely Orvos több betegeket gyógyított is meg mint a másik, azt olyan különös környülményeknek kell tulajdonítani, mellyek a gyógyítás módjával legkissebb öszvefüggésben sintsenek. — Nagyon vastag állítás!

A fogságban sok támasztók (Resurrectionisták, az az olyan emberek, kik a holt testeket, a mint tudva van, az Anatomusoknak való eladás végett ellopkodták) várják a napokban fejekre mondandó törvényes ítéletet.

April. 26-kán a Londoni Közönség-tanátsa gyűlése köz akarattal készített egy kérélevelet, mellyben a Felső ház, a Reformbillnek tökéletes elfogadása eránt kerestelik meg. Ugyan ez a gyűlés Gróf Greyt és Lord Althorpt London városa, polgári jussával ajándékozta meg.

Különös — úgymond a Morning-Herald — de szent igaz, hogy a Reformbill másodszeri felolvasását nagyobb örömmel sehol sem vették, mint többnyire azon mezővárosokban, mellyek az által választási jussokat elvesztették. Ez onnan van, mert azon helyeknek, azért hogy a Parlamentben név szerint repraesentáltattak, abban semmi valóságos hasznok nem volt.

Francia Ország.

Párisi Maire Crosnier Ur, azért, hogy azt az 1000 Fránkot, melyet hozzá a Berry Hrgné nevében Chateaubriand küldött, elfogadta, hivatalából elbocsátatván, helyette Locket Ur tétetett.

A' Párisi Orvosi akadémia, a' Ministerium felszólítása April. 24-dikén gyűlést tartott azért, hogy készítené valami rövid oktatást arról, mimódon kell a' Cholérával, annak különböző időszakasaiban, leghelyesebben bánti. Ezen ülés ideje alatt szóban forgó tárgyak között legnevezetesebb volt az a' Cholérához hasonló betegség, mely Choisy és Bercy nevű helységekben a' tyúkok között uralkodott, s a' melyben beleesett állapot, egy kevés ideig tartó szédelés és hasok fájása után nagy kínok között döglöttek meg, az ilyen állatok bőre, tollaik kitépése után, feketésknek találtatott.

A' Párisi Ujságok szerint, April. 29-kén Guizot Ur is Cholérába esett. A' kitett napon és nyavalyában General lieutenant Bátor Hubert meghalt.

A' Párisi Ujságok nagy része, a' Perier egészsége állapotját még most is úgy festik, hogy annak kimenetele felette kétséges. — Azon sokféle segedelmeken kívül, melyeket a' Királyi Udvar tulajdon kaszsjájából a' Párisi szegényeknek, jelen szomorú állapotjokban adott, tartozik az a' 2000 Frank is, melyet a' Király és Királyné a' legszegényebb emberek között mostanában osztattatott ki.

Parant Ur, kinek haza érkezését — a' mint a' közelebbi Magyar Kurir már jelenté — a' Metziek matska muzsikával tisztelek meg, a' Courier de la Moselleben erősíti: hogy azzal az alkalommal, ilyen kiáltás is hallatott:

Lámpás-fára Parant! — ezen kívül tanzoltak, és a' Carmagnolét így énekeltek: ça ira, a' la lanterne on le pendra! A' következő nap még sokkal felelmesebb volt, mikor nevezetesen, még azt, a' javaslat is lehetett hallani, hogy a' hazat Parantra rá kell gyűjtani. — Ehez hasonló, sorsa több olyan Követeknek is volt, kik a' Miniszterek részét oltalmazták — a' többek közt Aixban Thiers Urnak, ki ez idő szerint Olasz Országban utazik, — de nemelly ujságok szerint a' közönséges tanítás és isteni tiszteletre ügyelő Ministernek vissza hívatatott.

Azon törvényeket, melyek a' Hóvetek kamarája szívességéből a' hazajókból kívándóclott lengyelekre hozattattak, a' politzia már elkezdte munkába venni. Mert az eddig Párisban mulató legyelek közül, némellyek már parantsolatot vettek, hogy mennének Avignonba.

Marseilleben April. 19-kén 500 példányt tartóztatott le a' politzia, egy kis könyvetskéből, mellynek tizmjé ez: „Henrik, Bourdói Hertzeg“ vagy ezen Királyi Hertzeg életéről írt több is kiválogatott Anekdoták“, és a' melyben a' nép a' jelen kormányszik ellen való támadásra ösztöneztetik. Ezen példányok Párisból egy Marseilli könyv kereskedőnek, azzal az észrevétellel küldettek, hogy azon pénz, melly példányok eladásából bejön, azoknak felsegélésre fordittassék, kik politikai vétkekért kárhoztatódtak.

A' Marseillei Semaphore April. 25-kén írja: Thiers Ur tegnap estve érkezett Aixba. A' közep pont pitiny Oratora, a' Ministeriumnak porszemnyi Állása a' törvényházhoz szálla be. Az ő Párisból való elutazása reggel hirdettetett ki, és már estve maga Aixban volt.

A' hüvelyknyi emberrel (Thierssel, ki igen alacsony ember) a' Cholera huzata fel ézt a' 7 mértföld hosszúszaságú tsizmat. A' Thiers megérkezésén a' holdog középúton tartó fel (juste milieu) mindjárt mozgásban jön. Az udvárolni kívánóknak bezzeg volt kinjok, míg fejér nyakra valójokat feltudták úgy kötni, hogy a' privilegizált hivatalt osztogatónak illendő tiszteletet tehessenék. Egyik kezében füstölő-edényt, a' másikban pedig kérő levelét tartva először az esedező és farktsóváló nép lépett ugyan fel a' játék színre, de úgy hogy onnan a' fizető és szenvedő nép sem maradt ki. Úgy mint a' melly a' Marsilei dall éneklése és ilyen kiáltások között ment a' Thiers szállásához: Eljen a' szabadság! Alig érkezett meg ez az utolsó tsoport, midőn egyszer ezer fele idomtalan hangú muzsikákkal megszóllal. Elegyítve lehetett abban hallani az öszvérek nyakában való tsengtyűk, az Alepesi tehenészek szokott sipja's furuljája és egy hadi lábra állított konyha batteria készülleteinek (serpenyőnek üstnek's a' t.) öszve nem illő hangját. (Ebben áll a' Frantziáktól úgy nevezett Charivari) Az ezután hirtelen következett tsendességet, ezen kiáltás váltotta fel: Le a' haza szeretetről lemondott emberrel (Patrioten apostat)! a' pénzel megvesztegetett szerzővel; a' pénzért kihérlett Orátorral! — Majd ismét az elébbeni muzsika újított meg, mellyet felváltva újra tsendesség, ezt pedig ezen szavak követték: Le tulajdon hazájának, Le Frantzia-, Lengyel- és Olasz Orzágnak árulójával! — Erre a' örök, a' három színű sereg előállnak. A' Dobszó, a' politzia biztosok felszóllítása tsendességet szerez. Majd ismét ezen szavak hallatnak: Le a' hivatalokkal kupetzkedővel! Le a' nagy hét egyik Bankierja kedvgltjével! Le vele!

Le vele! Ekkor második és harmadik ízben kértetik a' nép tsendességre, és enged, mert a' kérők kezében (a' politzia biztosokéban) hosszú és erős bot (500 könnyű fegyverű katona) volt. A' nép szíve megesvén ezen Vitézek részvételén, szélyel oszlasakor ezen örvendező szavakat kiáltotta: Eljen a' könnyű fegyverű sereg! (Linie) Eljen a' 24-dik Regiment! Eljen Itám!

A' múlt hónap végén Párisnak különböző helyein, nevezetesen a' St. Germain nevű külső városban sok nyomtatott leveleket lehetett elszórva találni, mellyekben jelentődött: hogy a' Berry Hgné, Frantzia Orzágnak déli kikötő helyei között valamelyikben rövid időn ki fog szállani. Ugyan azon időben, a' Parisi Ujságok állítása szerént, öszveesküvések Lyonban és Frantzia Orzágnak egyéb helyein is fedeztetek fel, mellyeknek következésében Aprilis 30 kán több telegrafiai tudósítások botsáltattak Párisból az Ország különböző részeibe.

A' Monitörben Máj. 2-dikán ez a' telegrafi híradás jelent meg, Marsiliából, 30-dik Apr-ról. „A' 8-dik Katonaszóllító Fő Commandánsa, a' hadi Ministerhez. Ma reggel a' Sz. Lőrintz temploma tornyán kifüggesztetett itt a' fejér zászló. Az ó városban nagy volt a' lázzadó mozgás. Gróf Bourmontot várták. A' nemzeti gárda's a' rendes katonaság mindjárt fegyvert fogtak. Most tarték hadvizsgálatot, minden buzog a' mostani kormányshék mellett. — Oberster Lachau, de Bandol, és Légé de Pogié, a' Kárlisták fejci, kik egy fejér zászlós tsapatot fegyveres kézzel vezéreltek, elfogaltattak. A' toronyból leszakasztatott a' fejér zászló.“

Más Párisi Ujság ugyan ez nap írja, hogy a' Berri Hertzegné elhagyván

Massát, Frantzia ország déli része pontjain szándékozik kiszállani. A kormányzók tudósítva van az efféle törekedések felől, s megítélte ellenek a rendelkezéseket.

Perier Min. Praesidens betegsége még mind aggodásban tartja a Parisiakat. A napokban Esquirol Doktor hívtatott hozzá; kinek a mint halljuk ítélete ide ment ki, hogy ha a gyomor ingerlősségét valahogy le lehetne tsilapítani, a többi gyanús symptomai a betegségnek hamar elenyésznenek, s a beteg könnyen felgyógyulhatna.

Belga Ország.

A Courrier de la Meuse írja: Maestrichtból egy néhány Hollandusok, Aprilis 21-kén egészen a Brockere Ur Caster nevű kastélyáig nyomultak. Brouckere Ur éppen abban a pillanatban hagyta azt oda, midőn azon seregek oda érkeztek, mellyek két vámszedőt vittek magokkal Maestrichtbe. Ez a történet, és a Thorn Ur fogságra való vetése eléggé bizonyítja, hogy a Hágai Udvar új Systemát akar bevinni.

Ezen éppen most említett történetről a Politique így beszél: Alig von-

ta ki lábát Brouckere Ur a Kastélyból, midőn négy hollandiai fogdmegek, bő zsebekkel felkészült forma, ruhájakat körül vevő övökben két két pisztolyokkal a kertészhez mennek, és az Ur hol léte felől tudakozódnak. Azonban míg a kastélyt kutatják, észre veszik, hogy Brouckere Ur onnan vissza tért Lüttich felé. Minthogy ezen fogdmegek egy erdőn által alattomban csak gyalog jöttek a Brouckere Ur jóságába, azt üzöben nem vehették. Az említett fogdmegek segítségére 4 osztály gyalogság volt kirendelve, melly a Cannan keresztül mindenütt a hegy tövén menvén, figyelmetességét senkinek sem vonta magára. Aprilis 21-kétől fogva két ízben terének Casterhe viszza a fogdmegek, és azt kívánták, hogy nekik ott enni s inni adjanak.

A Pénz folyamat Május 10-dikén, közép ár:

A Státus 5p. Centes Obligázióji 87 15/16
 Az 1820-béli sorsosok: — —
 Az 1821-béli hasonlók: — —
 Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligázióji: 47 3/4 for. keltek, mind Conv.
 A Bank-Aktziák keltek 114 1/2 for. ton Conv. Pénzben.

H i r d e t é s.

Nagy Méltóságú Gróf Illyésházy Nagy Szarvai Uradalmának Tisztsége által, ezennel Közhírré tétetik; hogy a jövő Sz. Iván hava 18-an reggel Csallóközben Somoria mező Városa mellett fekvő Nagy Szarvai helységben Nro 60 darab, Külömbféle idejű ménesbéli lovak, a többet ígerőnek Részpénzbéli fizetés mellett, elfognak adattatni; s ezeket addig is, ugyan ott, a szokott legelőjökön Kiki tettszése szerint meg is nézheti.

(Félárkus „SOKFÉLE” Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)